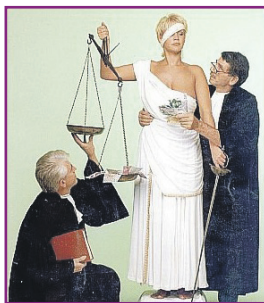

Louche juristen

Deze week eiste de Maastrichtse advocaat Mr. Theo Hiddema in een procedure bij de rechtbank Limburg maar liefst 70.000 euro schadevergoeding van een cartoonist. Deze tekenaar had hem in een spotprent als een *louche* advocaat betiteld. Dit schoot bij Hiddema in het verkeerde keelgat. Want *louche*, dat staat voor malafide, duister, onbetrouwbaar en verdacht en Hiddema is dat - naar eigen zeggen - allemaal niet.

publiciteit en noemde zichzelf daarbij spottend 'de rammende rechter'. Hij opende een advieskantoor en wekte daarbij ten onrechte de indruk dat hij advocaat was.

Tegen de ex rechter werd regelmatig aangifte gedaan. Hij werd veroordeeld vanwege verduistering van geld en vanwege afpersing. Het leidde allemaal tot zijn persoonlijk faillissement en de

oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf.

Louche of niet, de timing van deze rechtszaak is voor mr. Hiddema bepaald niet ongelukkig te noemen, nu ook zijn biografie juist deze week in de boekhandel ligt.

De bedenkelijke eigenschap *louche* lijkt door het publiek vaak toegeschreven te worden aan mijn beroepsgroep, de advocatuur. Maar ook bankiers, makelaars, projectontwikkelaars en politici worden wel eens in de louche hoek geplaatst.

Er zijn natuurlijk ook beroepsgroepen die nimmer in het verdachtenbankje lijken te staan. Wel eens gehoord van een louche bibliothecaris? En rechters zijn toch ook altijd respectabel en fatsoenlijk? Je zou er als advocaat haast een beetje jaloers van worden...

In de rechterlijke macht gebeurt toch ook wel eens wat. Tegen rechter mr. W. uit Groningen werd in 2004 aangifte gedaan door zijn vriendin vanwege een poging tot doodslag. De edelachtbare verzocht de politie tevergeefs de zaak in de papierversnipperaars te deponeren. Er volgde arrestatie en een berechting. De magistraat werd veroordeeld tot een taakstraf, en kreeg ook ontslag. Omdat de (inmiddels ex) rechter weigerde de taakstraf uit te voeren, kreeg hij 37 dagen celstraf.

De voormalig rechter was inmiddels het spoor behoorlijk bijster. Hij zocht voortdurend de

Recent is er einde gekomen aan een langslappende strafzaak tegen mr. W. die nog betrekking had op zijn functie als rechter. Hij had als rechter, samen met twee collega's, in 2003 een verdachte in hoger beroep veroordeeld tot 12 jaar cel. Na zijn ontslag als rechter stuurde hij in 2007 een brief aan de advocaat van de veroordeelde, waarbij hij aangaf dat hij in 2003 sterk getwijfeld had aan de schuld van de veroordeelde.

Door deze onthulling maakte hij zich schuldig aan *het schenden van zijn ambtsgeheim*. Als rechter mag je niet openbaren wat er besproken is tussen de rechters die in de raadkamer tot een beslissing komen. Dat is dus zelfs strafbaar.

Mr. W. is anno 2014 een zelfverklaard strafrecht-deskundige. Af en toe schopt mr. W. nog even via zijn website om zich heen. Eén van zijn opvattingen: volgens de ex rechter zijn 'negen van de tien advocaten *bagger*' en met rechters is het volgens *hem* niet veel beter gesteld.

De conclusie van mr. W is dat rechters en advocaten dus behoorlijk gelijkwaardig zijn. Wat mij betreft eigenlijk wel een geruststellende gedachte.

Mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl